

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Варна, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. Иванова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20233100900109 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове от „Обединена Българска Банка“ АД, гр. София, против А. К. К. от с. Неофит Рилски, общ. Ветрино, обл. Варна, за приемане за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: • 70 000 лева, представляващи главница по договор за банков кредит от 29.03.2021 г.; • 4314.97 лева – договорна лихва за периода от 25.04.2022 г. до 28.08.2022 г. вкл.; • 1208.16 лева – обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.04.2021 г. до 28.08.2022 г. вкл.; • 427.78 лева – обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 29.08.2022 г. до 19.09.2022 г. вкл.; • 108.00 лева – такси по ТТРЗЧСИ; • законна лихва върху главницата считано от 20.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК № 646/14.10.2022 г. по ч.гр.д. № 1031/2022 по описа на РС -Провадия.

Ищецът претендира ответникът да бъде осъден да му заплати и сторените съдебно-деловодни разноски в заповедното и в настоящото исково производство.

Ищецът твърди в исковата молба, че по силата на Договор за потребителски кредит № 21R-L521563 от 29.03.2021 г., „Обединена Българска Банка“ АД е предоставила на А. К. К. банков кредит за покриване на потребителски нужди и текущи плащания на кредитополучателя в размер на 70 000,00 лв. за срок от 84 месеца с краен срок за погасяване 25.03.2028 г. Кредитът бил усвоен чрез заверка на банковата сметка на кредитополучателя с IBAN ****. Издължаването на кредита следвало да се извърши на месечни анюитетни погасителни вноски в размер на 980,66 лв. всяка една, дължими на 25-то число на месеца, считано от 25.04.2021 г., включващи главница и лихва съгласно погасителен план. Уговорена била възнаградителна лихва в размер на сбора от референтен лихвен процент (РЛП) и фиксирана надбавка в размер на 4.55 % процента (към датата на сключване на договора лихвата била в размер на: 4.75% годишно). При забава на плащането на главницата била уговорена наказателна лихва в размер на 10 пункта годишно над действащия лихвен процент. Било уговорено, че при забава на длъжника банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем и да пристъпи към принудително събиране на целия дълг. Поради

неизпълнение на задължение от страна на длъжника, изразяващо се в неплащане на повече от 12 погасителни вноски, на 15.04.2022 година банката обявила кредита за предсрочно изискуем. Предсрочната изискуемост произвела действие и кредитът бил осчетоводен като предсрочно изискуем на 29.08.2022 г. след изтичане на четиринадесетдневния срок от получаване на поканата за доброволно изпълнение от длъжника. До датата на предсрочната изискуемост – 29.08.2022 г., по кредита имало неплатени общо 17 броя месечни погасителни вноски с общ размер от 16 671,07 лева. Връчването на изявлението на банката до кредитополучателя било извършено чрез ЧСИ Д. Д. и ЧСИ Д. П.-Я. при спазване на процедурата по чл. 47, ал. 1 - 3 ГПК и при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК на дата 12.08.2022 г. По подадено от „Обединена Българска Банка“ АД заявление Районен съд – Провадия образувал ч.гр.д. № 1031/2022 г. и издал Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 646/14.10.2022 г. и Изпълнителен лист № 681/14.10.2022 г. срещу длъжника А. К. К., като същият бил осъден да заплати на банката посочените в исковата молба суми. Издадената заповед за изпълнение била връчена по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и Районен съд – Провадия указал на „ОББ“ АД да предяви иск по чл. 422 ГПК за вземанията си, което обусловило правния интерес от предявяване на настоящите искове.

В подаден в законовия едномесечен срок **отговор на исковата молба** ответникът А. К. К. чрез назначен от съда особен представител оспорва предявените установителни искове като неоснователни. Възражава, че предявеното от „ОББ“ АД вземане не е изискуемо в заявения размер и не е възникнало на посоченото основание. Не оспорва, че между ищеца и ответника е сключен договор за потребителски кредит № 21R-L521563/29.03.2021 г. с краен срок за погасяване 84 месеца от датата на усвояване, а именно 25.03.2028 г. Оспорва, че кредитът е усвоен, т.е. че сумата е постъпила по посочената в ИМ банкова сметка. Счита, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение претендираната сума не е изискуема и ликвидна в предявения от ищеца размер. За по-голямата част от претендираните суми съгласно приложения погасителен план не бил настъпил падеж. Липсвали данни за уведомяване на длъжника и за настъпване на предсрочна изискуемост на задължението преди депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК в съда. Счита, че изпращането на уведомителни писма без те да са достигнали до адресата не е достатъчно основание предсрочната изискуемост да произведе действие. Евентуално, биха могли да се считат за изискуеми само вземанията, представляващи вноски по кредита и други акцесорни вземания, които са с настъпил падеж към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 20.09.2022 г. Поддържа, че претенцията по отношение вноските с ненастъпил падеж към датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК е неоснователна и преждевременно предявена. Счита, че и към настоящия момент ответникът А. К. не е уведомен за предсрочната изискуемост на процесния кредит, тъй като уведомителните писма – покани за доброволно изпълнение, връчени по реда на чл. 47 ГПК, а не лично на страната, нямат характер на уведомление до ответника за предсрочна изискуемост на процесния кредит. Отправя искане за отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан ведно с всички законови последици от това. В евентуалност моли за отхвърляне на исковата претенция за вземанията, представляващи вноски по кредита и други акцесорни вземания, за които не е настъпил падеж към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 21.09.2022 г., както и за вземанията, претендирани от ищеца като обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 29.08.2022 г. до 19.09.2022 г.

В открито съдебно заседание процесуалният представител на ищеца моли за уважаване на исковите претенции така, както са предявени. Процесуалният представител на ответника пледира за отхвърляне на искането за вземанията, представляващи вноски по кредита и всички други акцесорни вземания за периода след депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

В писмена защита ищецът поддържа предявените искове и моли за тяхното уважаване по съображения изложени в хода на делото. Акцентираща върху факта, че след усвояване на кредита в размер на 70 000 лева ответникът не е заплатил нито една погасителна вноска.

В писмена защита особеният представител на ответника се придържа към направените възражения и изложените доводи настоявайки, че кредитът не е обявен за предсрочно изискуем.

По допустимостта на исковете.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 1031/2022 на Районен съд – Провадия, на 20.09.2022 г. ищецът е подал чрез куриер заявление вх. № 5090/21.09.2022 г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК за сумите и на основанията посочени в исковата молба, по което е издадена заповед за незабавно изпълнение № 646/14.10.2012 г. Видно от писмо изх. № 1678/17.01.2023 г. от ЧСИ Д. П. – Я. и приложените към същата покани за доброволно изпълнение, съобщенията до длъжника ведно със заповедта са връчени по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което заповедният съд на осн. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК е дал указания на заявителя за предявяване на иск относно вземането. Заявителят е уведомен на 06.02.2023 г. Искова молба е подадена на 17.02.2023 г. чрез куриер, т.е. в преклузивния едномесечен срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК. Процесуалната легитимация на страните съответства на изложеното в исковата молба. Не са налице отрицателни процесуални предпоставки. Ето защо, съдът намира исковете за допустими.

По съществуването на спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 12 ГПК приема от **фактическа страна** следното:

От приетия като доказателство по делото Договор за потребителски кредит № 21R-L521563 от 29.03.2021 г., се установява, че „Обединена Българска Банка“ АД се е задължила да предостави на А. К. К. с посочен в договора постоянен и настоящ адрес в ***, потребителски кредит в размер на 70 000 лева за срок от 84 месеца с краен срок за погасяване 25.03.2028 г. Уговорено е еднократно усвояване чрез заверка на банковата сметка на кредитополучателя с IBAN ****. Видно от т. 4 от договора за кредит издължаването на кредита следва да се извърши на месечни анюитетни погасителни вноски съгласно погасителен план. От приложения към договора погасителен план, подписан от двете страни по договора, е видно, че в размерът на месечната погасителна вноска е 980,66 лв., включващи главница и лихва, а падежът на всяка вноска е на 25-то число на месеца, считано от 25.04.2021 г. Предвидено е още в т. 6, че кредитополучателят дължи възнаградителна лихва в размер на сбора от референтен лихвен процент (РЛП) и фиксирана надбавка в размер на 4.55 % процента (към датата на сключване на договора лихвата била в размер на: 4.75% годишно). Към договора за кредит е приложена методика за изчисляване на РЛП, подписана от кредитополучателя. В т. 6.2. от договора за кредит е предвидено просрочената главница за срока на просрочието да се олихвява наказателна лихва в размер на 10 пункта годишно над действащия лихвен процент. Съгласно т. 21.1.1 от договора за кредит банката има право по своя преценка на да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем при неплащане на падежа на което и да е изискуемо задължение по договора. В т. 18.1.6 е уговорено задължение на кредитополучателя да уведоми незабавно и писмено банката при промяна на адрес /постоянен или настоящ/, e-mail адреса, телефонен номер за контакт и другите данни, посочени в договора. Посочено е, че при неизпълнение на това задължение всяка кореспонденция, изпратена от Банката до последно посочения от Кредитополучателя адрес/имейл адрес, се счита за редовно получена в деня на изпращането ѝ. Видно от представеното в заповедното производство извлечение от счетоводните книги на „Обединена Българска Банка“ АД, банката е отчела кредита като предсрочно изискуем на 29.08.2022 г.

По делото е прието като доказателство уведомително писмо – покана от 15.05.2022 г., адресирано до посочения в договора адрес на кредитополучателя в ***, предоставено за връчване на ЧСИ Д. Д., с което кредиторът „ОББ“ АД е известил кредитополучателя, че поради нередовно погасяване на дължимите вноски по договор за потребителски кредит от 29.03.2021 г., кредитът е обявен за предсрочно изискуем в пълен размер. Отправена е покана длъжникът по договора да погаси доброволно просрочените погасителни вноски в четиринадесетдневен срок от получаване на писмото като при плащане до тази дата предсрочната изискуемост няма да произведе действие. Видно от представените и събраните в настоящото и в заповедното производство доказателства, изявлението на кредитора до А. К. е връчено от ЧСИ по реда на чл. 47, ал. 1 от ГПК чрез залепване на уведомление на 27.06.2022 г. като срокът по чл. 47, ал. 5 от ГПК е изтекъл на 11.07.2022 г.

По делото е приета като доказателство и молба от „ОББ“ АД до ЧСИ Д. П. - Я. от 19.07.2022 г. за връчване на уведомително писмо – покана от 18.07.2022 г. с описаното по-горе съдържание на настоящия адрес на кредитополучателя в ***. Видно от представените и събраните в настоящото и в заповедното производство доказателства, изявлението на кредитора до А. К. е връчено по реда на чл. 47, ал. 1 от ГПК чрез залепване на уведомление на 29.07.2022 г. като срокът по чл. 47, ал. 5 от ГПК е изтекъл на 12.08.2022 г. Посочено е в представения констативен протокол на ЧСИ от 12.08.2022 г., че при посещението си на адреса призовкарят е събрал сведения от кмета на с. Неофит Рилски, че търсеното лице е напуснало населеното място, където е работело, няма имот и роднини в селото.

При изпълнение на процедурата по връчване на уведомлението – покана ЧСИ Д. Д. и ЧСИ Д. П. - Я. са удостоверили извършени от тях справки за регистрирани трудови договори на ответника А. К., като са установили, че такива не са налице.

Установено е в заповедното производство, както и от извършена служебна справка по настоящото дело, че ответникът има регистрирани постоянен адрес в *** от 16.12.2003 г. и настоящ адрес в *** от 21.05.2020 г., т.е. отпреди сключване на договора за кредит, които не са променяни. Видно от материалите по заповедното производство, поканата за доброволно изпълнение по образуваното изпълнително дело ведно със заповедта за изпълнение са връчени на същите адреси отново по реда на чл. 47, ал. 1 от ГПК, като не са установени действащи трудови договори на длъжника.

За доказване усвояването на кредита и размера на дължимите суми по делото са изслушани и приети основно и допълнително заключения на вещо лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, неоспорени от страните, които на основание чл. 202 от ГПК съдят кредитира като обосновани, изчерпателни и безпристрастни. Според експертизата – основното заключение, процесният кредит е усвоен на 29.03.2021г., на която дата сметка с IBAN **** с титуляр А. К. К. е заверена със 70000,00 (седемдесет хиляди лева) лв. – референция LD2108810443 с основание „усвояване на кредит“. След заверката на посочената банкова сметка сумата е разпоредена от титуляра с няколко последователни трансакции в периода 29.03.2021 г. - 31.03.2021г., след което е останала наличност в размер на 0,15 лева. След усвояването на кредита има едно единствено погасяване в размер на 0,15 лева – остатъкът по разплащателна сметка послужил за частично плащане по договорна лихва с падеж 25.04.2021 г. Банката е осчетоводила кредита като предсрочно изискуем с дата 29.08.2022 г. Към датата на предсрочната изискуемост, обявена от кредитора са просрочени 17 падежирали ануитетни вноски. Задълженията на ответника при съобразяване посочената от ищеца дата на настъпване на предсрочната изискуемост на кредита – 29.08.2022 г. (Вариант 1 от заключението), са в размери както следва: главница – 70 000,00 лева; договорна лихва – 4 314,97 лева – за период на олихвяване 29.03.2021 (падеж 25.04.2021) - 28.08.2022 вкл. (колона 11 от Прил. 1); наказателна лихва (обезщетение), изчислена върху падежирали вноски главница – 1 339,18 лева за период 25.04.2021 - 25.08.2022 вкл. (колона 12 от Прил. 1); наказателна лихва (обезщетение), изчислена върху

изискуемата остатъчна главница – 519,32 лева за период 29.08.2022 - 20.09.2022 вкл.; такси по ТТРЗЧСИ – 108.00 лева. Вещото лице е направило възложените му изчисления и във варианти, при които предсрочната изискуемост на кредита не е настъпила преди датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Установен е във вариант 2 на основното заключение дължим размер главница падежирали вноски до 28.02.2023 г. – 16 947,08 лева; договорна лихва до 28.02.2023г. – 5609,70 лева за период на олихвяване 29.03.2021 - 28.02.2023 г. вкл.; наказателна лихва (обезщетение) до 28.02.2023г., изчислена върху падежирали вноски главница – 2281,07 лева за период 25.04.2021 - 28.02.2023 вкл.; такси по ТТРЗЧСИ – 108.00 лева. С допълнителното заключение са изчислени дължимите суми в хипотезата на обявена предсрочна изискуемост в хода на исковото производство към датата на допълнителното заключение.

Въз основа на така установените по делото факти съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявен е иск за установяване съществуването на вземане, обективизирано в заповед за изпълнение, по който ищецът носи тежестта да докаже наличие на валидно облигационно правоотношение между страните по договора за кредит; предоставянето на кредита на кредитополучателя и размера на усвоената сума; обявяването и датата на настъпване на предсрочната изискуемост на кредита; размера на претендираните вземания за главница, лихви и такси по предоставения кредит.

От събраните по делото доказателства – писмени, в т.ч. договор за кредит ведно с погасителен план към същия, надлежно подписани от страните и неоспорени по отношение на тяхната истинност, и заключение на вещо лице по допусната съдебно-счетоводна експертиза, по несъмнен начин се установява сключването на договора за кредит и усвояването от кредитополучателя на предоставената от банката парична сума в размер на 70 000,00 лева.

Основното възражение на ответника е за ненастъпила предсрочна изискуемост на задължението по договора за кредит, поради обстоятелството, че изявленията на кредитора както преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, така и след този момент, не са достигнали лично до кредитополучателя – ответник по настоящото дело.

Правото на кредитора да обяви вземането си произтичащо от договор за кредит за предсрочно изискуемо представлява преобразуващо субективно право, което се упражнява с едностранно волеизявление на неговия носител. Волеизявлението за обявяване на предсрочна изискуемост следва да бъде отправено към лицето, в отношенията с което се цели настъпването на исканата правна промяна, в случая ответника.

С Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС в т. 18 е прието, че вземането, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, но и след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост. Актът, чрез който се извършва упражнението на преобразуващото субективно право, е нов юридически факт. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Доколкото при предсрочната изискуемост длъжникът губи преимуществото на срока, настъпването ѝ представлява краен срок за издължаване на кредита.

Съгласно постоянната практика на ВКС начинът на удостоверяване на връчването на длъжника на документа, съдържащ волеизявлението на банката, че счита вземането по договор за кредит за предсрочно изискуемо, е поставен в зависимост от избора от

кредитора способ за уведомяване /решения по т. д. № 2072/2015 г. на ВКС, ТК, I т. о.; т. д. № 394/2017 г. на ВКС, ТК, I т. о.; т. д. № 394/2017 г., I т. о.; т. д. 2201/2017 г., II т. о. /.

Според решение № 101/19.08. 2019 г. по т.д. № 439/2017 г. на ВКС, 2 т.о., договорна клауза, която фингира недоставено или само изпратено съобщение като получено, би била в съответствие с принципите на добросъвестно упражняване на правата на кредитора, ако ясно разписва определени предпоставки, при наличието на които ще се счита, че е положена дължимата грижа, както и ако според договора опитът за предаване на съобщението (на адрес или на адресат) се приравнява на фактическото му получаване.

В случая, избраният от банката кредитор ред за уведомяване на длъжника за трансформиране на кредита в предсрочно изискуем е чрез връчване на уведомление от частен съдебен изпълнител (ЧСИ). По силата на чл. 17, ал. 5 от ЗЧСИ, частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а съгласно чл. 43 частният съдебен изпълнител може да възложи на определен служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книжа при условията и по реда на [чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс](#).

Изпратени са две уведомления – покани, съответно, на постоянния и на настоящия адрес на длъжника А. К. в гр. Пазарджик и в с. Неофит Рилски, при спазване на действащата към момента на връчването процедурата по залепяне на уведомление – три посещения на адреса при които не е открито лицето, нито друго, съгласно да получи съобщението. При връчването на настоящ адрес са събрани сведения от кмета на селото, че лицето е напуснало адреса и не живее в селото, поради което съгласно чл. 47, ал. 1, изр. посл., правилото за три посещения не се прилага. И в двата случая ЧСИ са извършили справки за наличие на трудови договори на адресата, като е установено, че такива не са налице, с което е спазена и разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от ГПК. Удостоверен е и факта на неявяване на лицето да получи съобщението в двуседмичния срок от залепяне на съответното уведомление, поради което книгата се считат за връчени съгласно фикцията на чл. 47, ал. 5 от ГПК.

Гореизложеното обосновава извода, че спрямо длъжника А. К. е налице редовно връчено уведомление, с което банката обявява кредита за предсрочно изискуем. Фингираното връчване не противоречи както на закона, така и на уговореното между страните.

С оглед събраните по делото доказателства съдът намира, че по делото е безспорно установено обстоятелството, че към датата на отправяне на изявленията на банката за обявяване на задълженията по договора за кредит за предсрочно изискуем предпоставките за това са били осъществени, тъй като към м. май и м. юли 2022 г. са били налице повече от 12 неиздължени погасителни вноски с настъпил падеж.

Ето защо, съдът приема, че банката ищец е упражнила надлежно правото си да обяви кредитния дълг за предсрочно изискуем. Налице е изрично волеизявление на кредитора за предсрочна изискуемост на кредита при спазване на фактическия състав, установен в договора, а именно допуснатата забава в плащанията на главница и/или лихва, представляваща случай на неизпълнение по смисъла на т. 21.1.1 от договора за кредит. Връчването на уведомлението е извършено надлежно при приложение на законова фикция, което е допустимо, още повече, че длъжникът не е уведомил кредитора, че е сменил адреса си, в която хипотеза договорът между страните също предвижда възможност за фингирано връчване.

За дата на връчването на изявлението на банката следва да се приеме изтичането на срока по чл. 47, ал. 5 от ГПК за получаване на второто уведомление – отправено до настоящия адрес на ответника в с. Неофит Рилски, удостоверена в констативен протокол на ЧСИ Д. П. - Я. (л.27), а именно 12.08.2022 г., когато са изчерпани всички възможности за връчване на длъжника.

Видно от съдържанието на уведомителното писмо, настъпването на предсрочната изискуемост е поставено в зависимост от изтичане на допълнителен четиринадесетдневен срок от връчване на поканата, доколкото изрично е дадена възможност на длъжника в този срок да погаси само падежиралите съгласно погасителния план месечни вноски. Така предоставеният допълнителен срок е изтекъл на 26.08.2022 г., т.е. предсрочната изискуемост е настъпила в първия следващ присъствен ден – 29.08.2022 г., както е посочено в извлечението от счетоводните книги на банката.

Размерът на задълженията за договорна лихва е обусловен от датата на настъпване на падежа на задълженията в т.ч. в хипотезата на обявена от банката предсрочна изискуемост на кредита. Това следва от разрешението дадено с т. 2 от Тълкувателно решение № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2017 г., ОСГТК, съгласно което размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата) и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането.

Установено е от събраните по делото доказателства, че непогасената главница е в размер на търсената от ищеца сума – 70 000 лева.

Претенцията за договорни лихви до датата на предсрочната изискуемост е в установения от приетото по делото заключение на вещо лице размер от 4 314,97 лева и е основателна.

По отношение на наказателната лихва – обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.04.2021 г. до 28.08.2022 г. вкл. – същата се основава на изрична договора клауза и се претендира от ищеца в по-малък размер от установената от вещото лице до 25.08.2022 г., поради което претенцията е доказана по основание и размер.

Претендираната наказателната лихва – обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 29.08.2022 г. до 19.09.2022 г. вкл. в размер на 427,78 лева също е в по-нисък размер от установения от вещото лице. Това се дължи на обстоятелството, че ищецът претендира само законната лихва за този период, което е правилно в светлината на цитираното ТР № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2017 г., ОСГТК, поради което искът е основателен и в тази му част.

Претендираните разходи за връчване на покани чрез ЧСИ в общ размер 108,00 лева са установени с писмени доказателства и заключение на ССЕ, изготвено при съобразяване на счетоводните записвания на банката. Претенцията е основателна и следва да бъде уважена.

Основателно е и акцесорното искане с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за присъждане на лихва за забава върху исковата сума за главница от датата на предявяване на иска – 20.09.2022 г. – датата на подаване на заявлението в съда – до окончателното погасяване на задължението.

Отговорност за разноски.

С оглед изхода от спора ищецът има право на сторените съдебно-деловодни разноски. Съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 141) и представените по делото доказателства, ищецът е направил разноски за държавна такса в размер на 1601,42 лева, съдебно-счетоводна експертиза в размер на 700,00 лева, възнаграждение на особен представител в размер на 3 400,00 лева, юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150,00 лева, или общо разноски в производството пред ВОС в размер на 5 851,42 лева.

Ответникът следва да заплати и сторените в заповедното производство съдебно-деловодни разноски за държавна такса в размер на 1 521,17 лева и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 50,00 лева, или общо 1571,17 лева.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че А. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: *** от 16.12.2003 г. и настоящ адрес: ***, **ДЪЛЖИ** на „Обединена Българска Банка“ АД, ЕИК 000694959, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „Витоша“ № 89Б, на основание Договор за потребителски кредит № 21R-L521563 от 29.03.2021 г., следните суми: • **70 000,00 лева** (седемдесет хиляди лева), представляващи главница по договор за банков кредит от 29.03.2021 г.; • **4 314,97 лева** (четири хиляди триста и четиринадесет лева и деветдесет и седем стотинки) – договорна лихва за периода от 25.04.2022 г. до 28.08.2022 г. вкл.; • **1 208,16 лева** (хиляда двеста и осем лева и шестнадесет стотинки) – обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.04.2021 г. до 28.08.2022 г. вкл.; • **427,78 лева** (четиристотин двадесет и седем лева и седемдесет и осем стотинки) – обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 29.08.2022 г. до 19.09.2022 г. вкл.; • **108,00 лева** (сто и осем лева) – такси по ТТРЗЧСИ; • законна лихва върху главницата считано от 20.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК № 646/14.10.2022 г. по ч.гр.д. № 1031/2022 по описа на РС – Провадия, на основание чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ и чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 422, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА А. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: *** от 16.12.2003 г. и настоящ адрес: ***, **да заплати** на „Обединена Българска Банка“ АД, ЕИК 000694959, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „Витоша“ № 89Б, сумата **5 851,42 лева**, представляваща сторени пред Варненски окръжен съд съдебно-деловодни разноси, и сумата **1 571,17 лева**, представляваща сторени в заповедното производство по ч.гр.д. 1031/2022 по описа на РС –Провадия съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____